

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618010542
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5618010542.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 21. júla 2020 prejednal odvolanie podané obžalovaným M. K., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/116/2018 z 2.12.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. K. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2T/116/2018 z 2.12.2019 bol obžalovaný M. K. uznaný vinným z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. a prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., s použitím § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 12.10.2017 v čase o 14.30 hod., viedol osobné motorové vozidlo značky Mercedes Benz E 320 CDI, ev. č. PP 955 DD, po štátnej ceste I/18 od obce Hybe na križovatku na štátnu cestu I/72, okres Liptovský Mikuláš, kde odbočoval na vedľajšiu cestu č. I/72 smerom na horský priechod Čertovica, pričom nedal prednosť oproti prichádzajúcemu osobnému motorovému vozidlu po hlavnej ceste č. I/18 značky Renault Thalia ev. č. ZM 151 AI, ktoré viedla F. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. č. XXX, čím porušil ustanovenie § 19 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, v dôsledku čoho došlo v km 564,500 k čelnej zrážke vozidiel, pri ktorej utrpeli osoby nachádzajúce sa vo vozidle Renault Thalia, a to: V. D., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom M. č. XXX, mnohopočetné zranenia v komplexe nezlučiteľné so životom (polytraumatizmus), na ktoré na mieste nehody zomrela, vodička uvedeného vozidla F. V. utrpela polytraumu s úrazovým šokom, zlomeniny zadných častí 8. až 9. rebra vpravo s malým posunom, zlomeniny predných častí 5. - 10. rebra vpravo s posunom úlomkov, zlomeniny 2. - 7. rebra vľavo bez posunu úlomkov, pneumotorax a hemotorax vpravo, pomliaždenie a natrhnutie pravých pľúc, jednoduché pomliaždenie v oblasti ľavých pľúc, natrhnutie tkaniva oboch obličiek, zlomeniny trŕňových výbežkov 4. - 6. hrudného stavca, oblúka 9. hrudného stavca a priečných výbežkov 10. hrudného až 3. driekového stavca vpravo, trieštivú zlomeninu tela pravej lopatky, zlomeninu krížovej kosti obojstranne liečenú operačne, zlomeninu krčka stehennej kosti vľavo bez posunu úlomkov liečenú operačne, zlomeninu tela stehennej kosti vľavo s posunom úlomkov liečenú operačne, zlomeninu tela oboch kostí ľavého predkolenia s posunom úlomkov liečenú operačne, zlomeninu vnútorného členku píšťaly vľavo s posunom úlomkov liečenú operačne, veľkú tržno-zmliaždenú ranu v oblasti ľavého kolenného kĺbu prenikajúcu do kĺbnej dutiny, na ktoré zranenia bola obmedzená v obvyklom spôsobe života a liečená ešte v čase vypracovania znaleckého posudku dňa 19. 12. 2017 a tento stav bude trvať dlhodobo; a

X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, sediaci nepripútaná bezpečnostným pásom na zadnom sedadle za vodičkou, utrpela otras mozgu, vyklíbenie pravého bedrového kĺbu smerom dozadu s odlomením zadnej hrany jamky pravého bedrového kĺbu, zlomeninu 2. - 4. rebra vľavo s minimálnym nahromadením tekutiny v ľavej pohrudničnej dutine, zlomeninu tela ľavej kľúčnej kosti s posunom

úlohmkov, mnohopočetné tržné rany v oblasti čela, tržno-zmliaždenú ranu ľavého predkolenia s pomliaždením mäkkých tkanív predkolenia a odtrhnutím kože od podkožia, pomliaždenie pravého ramena a pravého predlaktia s krvnými podliatinami, pomliaždenie pravého členkového kĺbu, na ktoré zranenia je liečená a obmedzená v obvyklom spôsobe živote najmenej 12-16 týždňov, avšak liečenie v čase vypracovania posudku trvalo.

Za to mu súd podľa § 149 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 (§ 36 písm. j/, § 37 písm. h/) a § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určil skúšobnú dobu vo výmere 4 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. súd uložil obžalovanému povinnosť osobne v prítomnosti probačného úradníka ospravedlniť sa poškodeným M. D., nar. XX.XX.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V., C. D., nar. XX.X.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V., M. D., nar. XX.X.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V., V. D., nar. XX.XX.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V. a K. D., nar. X.X.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V., za spôsobenú nemajetkovú ujmu.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. je obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom na súde v mieste pobytu obžalovaného podľa konkrétneho určenia probačného a mediačného úradníka, a to počas plynutia skúšobnej doby podmienienečného odsúdenia, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodeným M. D., nar. XX.XX.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V., vo výške 637,04 eur, F. V., nar. X.X.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V., vo výške 33 995,50 eur a X. R., nar. XX.X.XXXX v F. B., trvale bytom M. XXX, okres R. V., vo výške 6 534,20 eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu poškodeným M. D., nar. XX.XX.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V., vo výške 10 000,- eur, C. D., nar. XX.X.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V., vo výške 12 000,- eur, M. D., nar. XX.X.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V., vo výške 12 000,- eur, V. D., nar. XX.XX.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V., vo výške 12 000,- eur a K. D., nar. X.X.XXXX v R. V., trvale bytom M. XXX, okres R. V., vo výške 12 000,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodených M. D., nar. XX.XX.XXXX, F. V. a X. R. so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces a poškodených M. D., nar. XX.XX.XXXX, C. D., M. D., nar. XX.X.XXXX, V. D. a K. D. so zvyškom nároku na náhradu nemajetkovej ujmy na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Pavla Antoša (č.l. 665-667). Odsudzujúci rozsudok okresného súdu označil za nezákonný. Úvodom odôvodnenia obžalovaný vyjadril ľútosť nad následkami vzniknutej dopravnej nehody. V ďalšej časti poukázal na výsledky znaleckého dokazovania z odboru cestnej dopravy, ako aj odboru zdravotníctva. Podľa názoru obžalovaného spornou otázkou zostalo, či svojím konaním zavinil následky dopravnej nehody, osobitne smrteľné zranenie poškodenej V. D.. V tejto súvislosti zvýraznil závery znaleckého posudku Ing. Rojka, podľa ktorých vodička V. prekročila na úseku predchádzajúcom križovatku podstatným spôsobom maximálnu povolenú rýchlosť. Takýmto spôsobom došlo k výraznému zvýšeniu nárazovej rýchlosti, ako aj k podstatnému zmenšeniu reakčného času. Takúto skutočnosť pred súdom nevyhlásil ani znalec Ing. Choma. Okrem toho zo znaleckých posudkov z odboru zdravotníctva vyplynulo, že obeť dopravnej nehody poškodená D. nebola počas jazdy pripútaná bezpečnostným pásom. Uvedeným spôsobom došlo k porušeniu predpisov o cestnej premávke a taktiež k podstatnému zhoršeniu následku čelnej

zrážky, čo malo - na rozdiel od vedľa sediacej pripútanej vodičky - za následok jej smrť. Obžalovaný okrem výroku o vine spochybnil aj výrok o uloženom treste. Podľa jeho názoru rozsudok súdu prvého stupňa sa úplne vymyká zo štandardu trestných rozhodnutí v obdobných prípadoch. Opakovane uviedol, že nehodu nespôsobil úmyselne, k tejto došlo na neprehľadnom úseku s problematickým dopravným značením a jeho rýchlosť v čase vzniku dopravnej nehody bola minimálna. Oprotiidúca vodička prekročila povolenú rýchlosť, najzávažnejšie postihnutá osoba nebola počas jazdy pripútaná, a to bol jej zásadný podiel na tragickom následku. Podľa vyjadrenia obžalovaného je tento držiteľom vodičského oprávnenia viac ako tridsať rokov a za tento čas sa nedopustil vážneho priestupku, resp. trestného činu. Uloženie trojročného trestu odňatia slobody je podľa jeho názoru úplne nezmyselné a neprimerané. Takýto trest má navyše následok, a to vo forme obligatórne uloženého probačného dohľadu. Obžalovaný taktiež opísal svoj predchádzajúci život a tento označil za bezúhonný. Dĺžka skúšobnej doby podmieneného odsúdenia bola uložená taktiež neprimerane, a to na hornej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Obžalovaný ďalej namietal povinnosť, ktorá mu bola uložená podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák., v zmysle ktorej sa mal ospravedlniť poškodeným. V odôvodnení odvolania uviedol, že podľa označeného ustanovenia Trestného zákona sa nachádza povinnosť zaplatiť dlh alebo výživné, a nie povinnosť ospravedlnenia. Trest zákazu činnosti a jeho výmera bola podľa názoru obžalovaného nezákonná a neprimeraná. Zákaz činnosti viesť motorové vozidlá je pre jeho osobu likvidačný. V tejto súvislosti taktiež poukázal na uplynutie značného času od súdeného trestného činu.

Obžalovaný namietal aj výrok rozsudku okresného súdu, ktorým bol zaviazaný na náhradu škody. Nárok poškodeného na náhradu škody je vždy civilnoprávnym nárokom, a to bez ohľadu na to, či sa uplatňuje v trestnom konaní alebo v civilnom konaní. Nakoľko je každý nárok na náhradu škody civilnoprávnym nárokom, je trestný súd, pokiaľ sa rozhodne o ňom rozhodovať, povinný vychádzať z civilnoprávných predpisov. Obsah týchto predpisov nemôže ignorovať, nakoľko trestné právo hmotné žiadne osobitné ustanovenia o náhrade škody neustanovuje. Uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla nie je od roku 2001 možné ani voči vodičovi ani voči prevádzkovateľovi vozidla. Uplatnenie tohto nároku je možné výlučne voči zákonnej poisťovni. Obžalovaný preto citoval § 15 ods. 1 zákona o povinnom zmluvnom poistení. V podstate namietal tú skutočnosť, že rozsudkom okresného súdu mu bola uložená povinnosť uhradiť spôsobenú škodu. K nahradeniu škody mala byť podľa jeho názoru zaviazaná príslušná poisťovňa, s ktorou má uzatvorenú zmluvu o zákonomnom poistení vozidla.

Záverom uviedol, že je vodičom z povolenia viac ako tridsať rokov, má najazdených viac ako milión kilometrov a celá situácia súvisiaca so vznikom dopravnej nehody ho mrzí. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a rozhodol o jeho oslobodení spod podanej obžaloby. Pokiaľ by krajský súd dospel k záveru, že jeho vina bola preukázaná, žiadal, aby odvolací súd zrušil výrok o treste a náhrade škody a uložil mu miernejší trest v takej výmere, aby mu nemusel byť súčasne uložený probačný dohľad. Trest zákazu činnosti navrhoval uložiť na dolnej hranici trestnej sadzby, prípadne tento nahradit' alebo doplnit' peňažným trestom. Pokiaľ sa týka náhrady škody, navrhol, aby odvolací súd poškodených so svojím nárokom odkázal na občianskoprávne konanie.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš (č.l. 670-672). V súhrne vyjadrenia označila napadnutý rozsudok okresného súdu za zákonný, a to vo všetkých jeho výrokových častiach. Prokurátorka zvýraznila výsledky znaleckého dokazovania, ako aj výpovednú hodnotu ďalších zabezpečených a vykonaných dôkazov. Pokiaľ sa týka argumentu obžalovaného, podľa ktorého k smrteľnému následku došlo z dôvodu zavinenia poškodenej V. D., tento vyhodnotila ako nedôvodný. Znalecké dokazovanie, ako aj výpoveď MUDr. Andreja Hajtmána, PhD. na hlavnom pojednávaní ustálili záver, podľa ktorého ak by poškodená bola pripútaná bezpečnostným pásom, došlo by s vysokou pravdepodobnosťou k jej usmrteniu, a to tak ako bez pripútania tejto osoby. Dopravnú nehodu zavinil obžalovaný, a to nesprávnym odbočovaním z hlavnej cesty. Čo sa týka výroku o náhrade škody, prokurátorka nezistila zákonnú prekážku, ktorá by bránila prvostupňovému súdu rozhodnúť o majetkovej škode alebo nemajetkovej ujme. V citovanom ustanovení § 15 zákona o povinnom zmluvnom poistení nie je uvedené, že poškodený je povinný uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, ale zákonom je určená oprávnenosť poškodeného. Výšku nemajetkovej ujmy v napadnutom výroku rozsudku označila za zákonnú, a to z dôvodu osobných väzieb poškodených s V. D..

Navrhla preto, aby krajský súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde obhajca obžalovaného zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania. Opakovane uviedol argumenty týkajúce sa údajného nezákonného postupu súdu prvého stupňa, ktorý sa nevysporiadal so znením ustanovenia § 15 zákona o povinnom zmluvnom poistení. Okresný súd nesprávne citoval znenie ustanovenia Trestného zákona, podľa ktorého je obžalovaný povinný sa ospravedlniť poškodeným. Uvedené ustanovenie Trestného zákona, ktoré aplikoval okresný súd, neexistuje. Zároveň apeloval na krajský súd, aby dostatočným spôsobom zväzil opodstatnenosť a zákonnosť uloženého probačného dohľadu v súvislosti s podmieneným trestom odňatia slobody. Uvedený probačný dohľad nemá podľa jeho názoru význam, nakoľko sa míňa účinku. Trest zákazu činnosti je neprimerane prísny.

Predseda senátu umožnil obhajcovi ďalší obsah konečného návrhu nadiktovať priamo do zápisnice.

Obhajca uviedol: „Navrhujem, aby krajský súd rozhodol tak, ako to bolo uvedené v písomnom vyhotovení podaného odvolania, oslobodiť obžalovaného spod podanej obžaloby z dôvodu, že skutok nespáchal obžalovaný, prípadne aby odvolací súd zrušil výrok o treste, a to tak, aby uložil obžalovanému miernejší trest odňatia slobody neprevyšujúci dva roky, kratšiu skúšobnú dobu, miernejší trest zákazu činnosti na dolnej hranici trestnej sadzby, prípadne nahradený alebo doplnený peňažným trestom a vo veci náhrady škody aby odvolací súd odkázal poškodených na občianskoprávne konanie. Súd prvého stupňa argumentoval, že v trestnom konaní je súd povinný vyporiadať aj nemajetkovú ujmu. S týmto názorom sa obhajoba stotožňuje, netýka sa to však nemajetkovej ujmy, za ktorú je zodpovedný niekto iný než páchatel' trestného činu. Ide o jediný špecifický prípad, a to sú práve dopravné nehody, kedy za nemajetkovú ujmu nie je zodpovedný ani prevádzkovateľ vozidla, ani jeho vodič, ale priamo zákonná poisťovňa. Nakoľko táto nie je účastníkom trestného konania, nie je možné o tomto nároku rozhodnúť. Dôrazne žiadame, aby odvolací súd v prípade, ak sa stotožní s názorom prvostupňového súdu, citoval konkrétne ustanovenie hmotného práva, na základe ktorého existuje priamy nárok voči vodičovi riadne poisteného vozidla.“

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že dopravnú nehodu nezavinil sám, konanie na okresnom súde ho sklamalo, nie je žiadnym zločincom (recidivistom), žije riadnym životom, je bezúhonným človekom, a preto krajský súd požiadal, aby mu bol trest uložený na najnižšej možnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné s tým, že sa v plnom rozsahu pridržiava obsahu písomného vyjadrenia podriadeného prokurátora zo 16.3.2020.

Splnomocnenec poškodených JUDr. Ing. Luboš Mahdoň navrhol, aby bolo odvolanie obžalovaného v plnom rozsahu zamietnuté.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výrokoch o vine, uloženom treste, ako aj vo výrokoch týkajúcich sa náhrady škody a nemajetkovej ujmy.

Krajský súd v konaní o odvolaní obžalovaného nezistil také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa. Obžalovaný bol zo spáchania trestnej činnosti usvedčený procesne správne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, medzi ktoré patria výpovede zainteresovaných svedkov, znalecké dokazovanie a listiny dôležité pre trestné konanie. Predmetné dôkazy, ktorých podrobný opis je súčasťou napadnutého rozhodnutia, okresný súd vyhodnotil v súlade so základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s postupom prvostupňového súdu pri hodnotení dôkazov a tieto sám na základe vnútorného presvedčenia vyhodnotil s totožným výsledkom.

Pokiaľ sa týka dôvodov podaného odvolania, je potrebné uviesť, že odvolací súd nezistil procesné pochybenia orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozsudku. Obžalovaný bol zo spáchanej trestnej činnosti usvedčený najmä výpoveďou poškodenej F. V., ktorá viedla vozidlo v inkriminovanom čase po hlavnej ceste I/18. Z uvedenej výpovede mal krajský súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že k dopravnej nehode, ktorá bola predmetom vedeného trestného stíhania, došlo v dôsledku porušenia pravidiel cestnej premávky zo strany obžalovaného. Obžalovaný pri odbočovaní z hlavnej cesty na vedľajšiu v križovatke ciest nedal prednosť oprotiidúcemu vozidlu, v dôsledku čoho došlo k čelnej zrážke vozidiel. Takúto výpoveď poškodenej, ako aj jej ďalšej spolujazdkyne verifikovali výsledky znaleckého dokazovania z odboru cestnej premávky. Ani jeden zo znaleckých posudkov nespochybnil tú skutočnosť, že dopravná nehoda, jej vznik a následky boli zapríčinené nesprávnym vedením motorového vozidla zo strany obžalovaného. Neprimeraná rýchlosť vodičky - poškodenej nemala zásadný vplyv na tú skutočnosť, že vznik dopravnej nehody bol zapríčinený konaním obžalovaného. Prípadné prekročenie najvyššej povolenej rýchlosti poškodenej nebolo znaleckým dokazovaním označené ako príčina vzniku dopravnej nehody. Obžalovaný nedal prednosť oprotiidúcemu vozidlu, a to za situácie, že odbočovací manéver započal vykonávať v čase, kedy v protismere prichádzalo iné vozidlo. O skutočnosti, že vedeniu motorového vozidla v rozhodnom čase nevenoval dostatočnú pozornosť, svedčila aj výpoveď svedkyne J. S.. Tá vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že pred vznikom dopravnej nehody ju obžalovaný pred odbočkou na Hybe asi dvakrát obehol a vždy pred ňou spomalil. Svedkyňa videla, že obžalovaný manipuloval s mobilným telefónom. K predbiehaniu uviedla, že obžalovaný ju obehol na úseku s limitom rýchlosti 50 km/hod., pričom musel prekročiť rýchlosť.

Za takejto situácie a dôkazného stavu krajský súd v zhode s názorom okresného súdu, ktorý vyjadril v napadnutom rozsudku, ustálil, že vina obžalovaného v konkrétnom prípade trestného stíhania bola jednoznačne preukázaná. Z tohto dôvodu odvolací súd odkazuje na argumenty odôvodnenia napadnutého rozsudku a tieto nepovažuje za potrebné opakovane rozvádzať. K smrteľnému zraneniu poškodenej, čo vyplýva aj z výsledkov znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva, by s najväčšou pravdepodobnosťou došlo aj za situácie, že by táto bola pripútaná bezpečnostným pásom. Kinetická energia stretu oprotiidúcich vozidiel bola veľkej intenzity a pre posádku menej odolnej konštrukcie vozidla poškodených devastačná. Nepripútanie smrteľne zranenej poškodenej, resp. možné prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti preto nemali zásadný vplyv na výsledok stretu vozidiel.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Uložený trest obžalovanému krajský súd vyhodnotil ako neprimerane mierny. Je potrebné vziať do úvahy aj tú skutočnosť, že obžalovaný porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona zapríčiniť smrť človeka a vážne ujmy na zdraví poškodených. K stíhanému trestnému činu nezaujal kritický postoj a svoju vinu sa bez objektívnych dôvodov snažil preniesť na poškodené. Za takejto situácie by sa krajskému súdu ako zákonný a primeraný javil trest odňatia slobody nepodmienečný. Vzhľadom k tej situácii, že proti rozsudku okresného súdu nepodal odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry, nebolo možné zistené pochybenie súdu prvého stupňa v odvolacom konaní napraviť. Z tohto dôvodu úvahy obžalovaného o neprimeranom treste krajský súd vyhodnotil ako irelevantné. Trest zákazu činnosti zodpovedá zneniu ustanovenia § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. V súvislosti s týmto tvrdením je opakovane potrebné poukázať na následky spáchaného trestného činu obžalovaným.

Argument obhajoby obžalovaného o nesprávnej aplikácii ustanovenia § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. zo strany okresného súdu pri uložení povinnosti ospravedlniť sa poškodeným odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodný. Obžalovaný a jeho obhajoba pri vznesenej námietke neakceptovali tú skutočnosť, že podľa § 2 ods. 1 Tr. zák. sa trestnosť činu posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré

zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší. Z predmetného trestného stíhania je zrejmé, že skutok obžalovaného bol spáchaný 12.10.2017. Z tohto dôvodu okresný súd bol povinný aplikovať v trestnom konaní Trestný zákon účinný v čase spáchania stíhaného trestného činu, t.j. do novely Trestného zákona účinnej do 1. augusta 2019. Zmena označenia povinnosti ospravedlniť sa poškodenému bola v čase spáchania skutku v Trestnom zákone správne označená ustanovením § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. Až novela Trestného zákona (účinná od 1.8.2019) ustanovila, že pod týmto paragrafovým označením sa rozumie zaplatiť v skúšobnej dobe dlh alebo zameškané výživné.

Okresný súd správne rozhodol aj o výške a spôsobe náhrady vzniknutej škody. Vo svojom rozhodnutí správne konštatoval, že v právnom poriadku Slovenskej republiky neexistuje konkrétne ustanovenie, ktoré by zabraňovalo rozhodnúť súdu o nároku na náhradu škody. Aj v tejto časti krajský súd v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého rozsudku. Argumenty uvedené obžalovaným odvolací súd vyhodnotil ako účelové a produkované v snahe zbaviť sa právnej zodpovednosti za vzniknutú škodu. Povinné zmluvné poistenie obžalovanému umožní, aby si svoje nároky voči príslušnej poisťovni uplatnil v ďalšom konaní, a to po právoplatnosti odsudzujúceho rozsudku. Takýto nárok obžalovaného je možné uplatniť v civilnom procese. Výška nemajetkovej ujmy v celom rozsahu zodpovedá citovým a rodinným väzbám poškodených voči zomrelej poškodenej. Aj v tejto časti okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil dostatočne a presvedčivo. Medzi zomrelou V. D. a poškodenými (deti, druh) bolo vytvorené pevné rodinné zázemie, silné citové väzby a tieto boli navždy ukončené nezákonným konaním obžalovaného. Výške určenej nemajetkovej ujmy zodpovedajú aj pocity poškodených po smrti blízkej osoby.

V neuvedených podrobnostiach krajský súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu (okrem podmiennečne uloženého trestu odňatia slobody), s ktorým sa v celom rozsahu stotožnil a tieto si aj osvojil. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného M. K. zamietol, pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.